

Sjey kappróðrar- gentur á bláman

Tað kundi verið galin endi, tá kappróðrabáturinn Junkarinn hóskvöldið knappliga holvdist á Kollafirði.

Emil fór sjálfur triði í jollu út eftir gentunum. Hinir báðir voru Jari og Jens.

— Áttatán rögva aftur. Tað siga flestu genturnar, sum í ár hava röö við Junkaranum úr Kvívík. Tær eru púra skelkaðar eftir tilbúðin hóskvöldið, tá kappróðrabátur teirra Junkarinn holvdist, so tær allar endaðu á sjónum.

Tað var ikki so óslætt hetta kvöldið á fjörðinum, men nógur vindur og tað glaðaði. Genturnar siga sjálfar, at tær hövdu ikki skil á veðri. Onkur hevði sagt við tær, at tað var ikki veður at rögva, men tað hugsaðu tær

ikkí um. Aftaná frættu tær, a hinir kappróðrabátarnir voru settir aftur fyri veður.

— Tað kom knappliga ein hvírla og tók upp undir bátin, og so koppaði hann, sigur Rannvá, ein av gentunum umborð á Junkaranum.

Genturnar vistu ikki av nokrum, fyrr enn allar lógu úti í. Eingin kom undir bátin, men tá báturinn fór runt, vorðu tær trýstar niður av honum. Tibetur var röörsmaðurin, ein 18 ára gomul genta, leys av röörsbandin-

um, tá báturinn holvdist. Annars kundi hon endað undir bátinum.

Báturinn var komin væl út frá neystunum.

— Vit voru tryggjar, sum beinanvegin fóru at svimja inn. Vit voru næstan komnar inn, tá ein jolla kom til okkara. Ein drongur í jolluni leyp úti eftir eini gentu, sum ikki orkaði at svimja, sigur Rannvá.

Hinar fyra genturnar lógu við kappróðrabátinum, sum fleyt við kjólinum upp. Ein

Hvussu langa tíð hetta tók, dugir hon ikki at meta um.

Allar eru tær fegnar um at duga at svimja. Annars hevði verið illa vörð.

Góða mottóku

Genturnar eru takksammar fyri mottókuna tær fingi, tá tær komu á land. Har komu konur við teppum at balla tær inn. Tá tær komu á land, fólðu tær kuldán, og tær voru eisini illa fyri av skelkinum.

Tær vorðu so leiddar niðan í hus omanfyri. Har fingi tær heitt drekka og kaku og sum tað besta av øllum, turr klæði at fara í.

Yngsti drongurin í húsinum flenti, tí vit hövdu fingið øll klæðini á hillini hjá honum, sigur Joan.

Tað bleiv ringt til læknan, og hon beyð sær til at koma, um nakað var áfátt, men genturnar hövdu ikki fingið nakran snudd. Tær hövdu svølgt eitt sindur av sjógvi, men ikki so tað bilu.

Tá tær voru komnar eitt sindur fyri seg, koyrði ein kona tær heim. Fimm av teimum sjey gentunum hugva í Kvívík, hinar báðar í Kollafirði. Foreldrin vistu ikki av nokrum, fyrr enn genturnar stóðu í durunum. Eingin hevði vilja sagt teimum frá tilbúðinum frammanundan fyri ikki at gera tey óneyðuga bangin.

Aldrin aftur

Genturnar eru ungar, 15 og 16 ára gamlar, ein 18 ár. Hetta var fyrsta árið hjá teimum í kappróðrabáti — og kanska eisini tað seinasta. Fleiri teirra siga í hvussu er, at í bát fara tær ikki aftur. Átlanin var annars, at tær skuldu rögva á Skála sunnudag, men tað verður neyvnan.

Flestu teirra voru heima í gjár. Ein hevði fri frá skúla,

teirra Joan, svam sjálv inn.

— Vit lógu á bátinum og bóltadu runt, tí báturinn fór runt eina ferð enn, sigur hon.

Nakrir mans komu so út í maskinbati og fingi tær upp.

Tann 18 ára gamli kollfirðingurin Jari Lykke, sum fyri aðru ferð bjargar fólki undan druknideyðanum. Hann gongur á studentaskúlanum í Hoyðølum.

aðrar fingi fri, men onkur orkaði at fara. Men skelkaðar eru tær allar.

— Eg hugsaði nógv um tað, hóskvöldið, hvat kundi verið hent, sigur Rannvá. Bátin hugsaði eingin av gentunum

3 svara Mín meining

— Nú skal sparast, verður sagt. Heldur tú tað er rætt at steðga arbeidonum upp á bergholið millum Oyrar-eingir og Kald-baksbotn?

Thomas Arabo, stjóri: — Avgjørt ikki. Hetta arbeiði eigur ikki at verða steðgað á nakran hátt, heldur tvørtur-

imóti eiga vit at fram-skunda bergholsgerðina. Hon kemur m.a. at hava stóra ávirkan á grundstykkipprisir í Suðurstreymsi, soleiðis at teir lækka, og harafturat gevur hon okkum kring Havnina góða atgongd til rati-onellar og biligar havnar.

Katrin Johannesen, flakakvinna:

— Nei, tað er ikki rætt at steðga arbeidonum nú. Tá tú koyrir til Havnar til arbeiðis hvønn dag, merkir tú, hvat tað vil siga, at verða noydd at fara eftir Oyggjarvegnum. Ikki er altíð tespligt um veturin, men við einum bergholi verður einki problem at koma til arbeiðis og heimaftur.

Elmar Joensen, arbeiðsmaður:

— Arbeiðið eigur ikki at verða steðgað. Annars haldi eg, at hósvikarvegurin eigur at verða breiðkaður nú beinanvegin. Hetta var átlanin, men tykist hon at vera slept. Her mugu menn taka seg um reiggj og gera nakað, aðrenn ólukkan hendir.

um. — Eg taldi bara hövðini fyri at vita, um allar voru komnar í land, sigur hon.

randi

Ei Petersen og jollan hann og Jari brúktu í bjargingini.